

Μια κακιά σύζυγος

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια χώρα, κάθε νύχτα έβγαινε ένας ξένος, που ήταν πραγματικά επικίνδυνος και έκανε πολύ άσχημα πράγματα. Έκοβε πάρα πολλά ξύλα με τα οποία έβαζε φωτιές σε τυχαία σπίτια. Κάθε πρωί οι κάτοικοι αυτής της πόλης παραπονούνταν στον δήμαρχο αλλά αυτός δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, παρά να μαζεύει στρατιώτες από άλλα μέρη και να καταστρώνει σχέδια για τη σύλληψή του. Αυτά τα περιστατικά με τον ξένο συνεχίστηκαν για πολλές μέρες ώσπου ο δήμαρχος κατέστρωσε ένα σχέδιο με το οποίο πίστευε ότι ο ξένος θα έπεφτε στην παγίδα. Το σχέδιο ήταν να βάλουν έναν ψεύτικο θησαυρό στο δάσος από το οποίο έπαιρνε τα ξύλα ο ξένος και μετά να χτυπήσουν τις καμπάνες τρεις φορές και τότε θα έβγαιναν χιλιάδες στρατιώτες και θα περικύκλωναν τον ξένο. Το επόμενο βράδυ ο ξένος, καθώς πήγε να κόψει ξύλα για να ανάψει φωτιά, είδε το θησαυρό και θαμπώθηκε από το χρυσό. Τότε ακούστηκε ο ήχος της καμπάνας τρεις φορές και βγήκαν χιλιάδες στρατιώτες, περικύκλωσαν τον ξένο, τον πήγαν στη φυλακή, του έβγαλαν την κουκούλα και είδαν ότι ήταν η σύζυγος του δημάρχου! Εκείνη είπε ότι το έκανε αυτό για να αναγκάσει τον άντρα της να φύγει, να πάρει αυτή την εξουσία και να γίνει αυτή η βασίλισσα της χώρας! Μπήκε όμως φυλακή και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Διονύσης Κυβρικοσαίος

Το κορίτσι και η ευχή

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια κοπέλα που δεν είχε πολλούς φίλους αλλά μόνο έναν. Μουρμούριζε όλη την ώρα που δεν είχε πολλούς φίλους. Ο φίλος του κοριτσιού άρχισε να στενοχωριέται γιατί η κοπέλα δεν είχε καταλάβει ότι εάν έχεις έναν φίλο αυτός είναι πολύτιμος. Η κοπέλα όμως παραπονιόταν και εκείνος έφυγε. Δεν την ένοιαξε όμως γιατί είχε βάλει τον εγωισμό της πάνω από τη φιλία τους. Καθώς περπατούσε είδε τότε μια ξένη παρέα, πήγε εκεί και τους είπε να μείνει μαζί τους. Η παρέα της είπε ναι. Μετά από λίγο η παρέα της είπε πως θα πήγαινε ένα ταξιδάκι και τη ρώτησαν αν θέλει και εκείνη να πάει μαζί τους. Η κοπέλα είπε ναι και πήγε στο σπίτι της να μαζέψει τα πράγματά της. Η παρέα της είπε πως θα πάνε στην Ευχούπολη. Η κοπέλα είπε: «Ευχούπολη. Τι παράξενη χώρα!». Η παρέα της απάντησε ότι λέγεται έτσι γιατί είναι η χώρα που κάνεις ευχές. Έφτασαν όλοι μαζί στην Ευχούπολη και αποφάσισαν να κάνει ο καθένας από μια ευχή. Η κοπέλα έκανε τελευταία την ευχή της. Ευχήθηκε να έρθει στο ταξίδι και ο φίλος της. Η ευχή της πραγματοποιήθηκε, ο φίλος της ήρθε και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Κορίνα Καλέντζου

Η παγίδα ενός ξένου

Μια τρομακτική νύχτα, μια παρέα παιδιών, αποφάσισαν να κάνουν μια εξερεύνηση για έναν θησαυρό με έναν χάρτη που είχαν. Ξαφνικά άναψε μπροστά τους μια φωτιά και από μέσα της βγήκε ένα ξένος. Τα παιδιά τρόμαξαν τόσο πολύ, ώστε τα έκαναν πάνω τους και πήγαν να δείρουν τον ξένο. Εκείνος όμως τους είπε να μην τον δείρουν γιατί ήξερε που

ήταν ο θησαυρός. Τα παιδιά τον άκουσαν και αυτός τους είπε ότι πρέπει να πάνε στο τρομακτικό δάσος. Μόλις έφτασαν άκουσαν καμπάνες αλλά ο ήχος τους δε σήμαινε ούτε την ώρα, ούτε γιορτή ούτε κηδεία! Αργότερα είδαν τσεκούρια να έρχονται καταπάνω τους, ζόμπι, δράκους, και κανίβαλους και έτσι κατάλαβαν πως ο ξένος τους είχε οδηγήσει σε μια επικίνδυνη παγίδα. Ξαφνικά εμφανίστηκε από το πουθενά ο ξένος τον οποίο από το θυμό τους σκότωσαν και πήραν τις δυνάμεις του. Τα παιδιά έδωξαν τους δράκους και τα ζόμπι και έψαξαν για το θησαυρό για 7 ώρες. Τελικά, τον βρήκαν και αμέσως έγιναν πλούσιοι. Έτσι καταλάβαμε πως όταν πάμε κάπου μόνοι μας δεν πρέπει να ακούμε τους ξένους γιατί θέλουν το κακό και όχι το καλό μας!

Τάσος Σάρρας

Μια κοπέλα με μια παράξενη ευχή

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα μικρό χωριό πολύ πολύτιμο για την ομορφιά του ζούσε μια κοπέλα που ονομαζόταν Σμαράγδα. Κάθε μέρα διάβαζε βιβλία και σε ένα βιβλίο έγινε κάτι πολύ παράξενο. Ξαφνικά εμφανίστηκε στη σελίδα που διάβαζε, ένας ξένος από τις επόμενες σελίδες και της είπε ότι το ταξίδι της άρχιζε. Τότε ένα μικρό ζωτικό του δάσους, φίλος με όλα τα ζώα, τη βοήθησε να πει τα μαγικά λόγια για να ευχηθεί να φύγει από τον ξένο. Τα κατάφερε και τους αποχαιρέτησε όλους και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Αλίκη Μαρία

Η κοπέλα που βρήκε ένα σκυλάκι

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια κοπέλα. Μια μέρα που η κοπέλα πήγαινε να αγοράσει ρούχα βρήκε στο δρόμο ένα σκυλάκι που έψαχνε τη μητέρα του. Η κοπέλα σκέφτηκε να το πάρει μαζί της. Το σκυλάκι ήθελε κι αυτό να πάει μαζί της. Τελικά η κοπέλα πήρε το σκυλάκι στο σπίτι της αλλά αυτό ήταν πολύ κουρασμένο και ήθελε να κοιμηθεί, έτσι η κοπέλα πήγε να του αγοράσει ένα κρεβατάκι. Του το αγόρασε και το άφησε να κοιμηθεί. Η κοπέλα είχε πάει να δει τους γονείς της όσο το σκυλάκι κοιμόταν και εκεί γνώρισε ένα παιδάκι που της ζήτησε να γίνει φίλος της. Η κοπέλα γύρισε στο σπίτι και σκέφτηκε να πάει ένα ταξίδι με το σκυλάκι της αλλά εκείνο κοιμόταν ακόμα. Η κοπέλα το ξύπνησε και πήγανε το ταξίδι. Η κοπέλα πήρε μαζί της το πολύτιμο μενταγιόν της και τα πράγματα που ήθελε. Στο δρόμο συνάντησαν έναν παράξενο ξένο, που τη ρώτησε αν ήθελε να της πραγματοποιήσει τρεις ευχές. Η κοπέλα είπε ναι και η πρώτη ευχή της ήταν να βρει ένα όμορφο σπίτι για εκείνη και το σκυλάκι της και αμέσως πραγματοποιήθηκε. Η δεύτερη ευχή της ήταν το σκυλάκι της να έχει ένα μαλακό σπιτάκι και το σκυλάκι το χάρηκε πολύ. Η Τρίτη ευχή της ήταν να έχει ένα πολύ όμορφο φόρεμα για το χορό. Αμέσως πήγε στο χορό με το πιο όμορφο φόρεμα και έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Μαρία Σπύρου

Η κοπέλα και το παλάτι της

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε μια κοπέλα που είχε έναν φίλο. Μια μέρα ήθελε να κάνει ένα ταξίδι και έκλεισε δύο εισιτήρια, ένα για εκείνη και ένα για το φίλο της. Όταν μπήκαν στο αεροπλάνο είδαν πολλούς ανθρώπους που ήθελαν να πάνε στο ίδιο μέρος. Όταν έφτασαν στο νησί που ήθελαν η κοπέλα είδε έναν παράξενο κύριο. Μόλις τον κοίταξε στα μάτια ο κύριος της είπε πως μπορεί να της πραγματοποιήσει μια ευχή. Η κοπέλα του είπε ότι θέλει ένα παλάτι και ο παράξενος κύριος αμέσως την πραγματοποίησε. Έτσι η κοπέλα έζησε εκεί με τον καλύτερό της φίλο και όλα τα ζώα που βρίσκονταν στο στάβλο. Μια μέρα είπε στο φίλο της πως το παλάτι ήταν πολύ πολύτιμο για αυτή. Τότε εμφανίστηκε ένας ξένος και της είπε πως για να κρατήσει το παλάτι χρειάζεται να κάνει ένα πράγμα που δεν το έχει ξανακάνει ποτέ κανείς. Η κοπέλα είπε «ναι», έτσι ο ξένος της είπε αυτό που ήθελε και η κοπέλα τον άκουσε προσεκτικά. Η κοπέλα το έκανε βέβαια σωστά αυτό που της ζήτησε ο ξένος και κράτησε το παλάτι και όλοι ήταν χαρούμενοι. Μια μέρα όμως η κοπέλα έπρεπε να φύγει αλλά δεν μπορούσε να αφήσει το φίλο της μόνο του εκεί και έτσι δεν έφυγε, έμεινε εκεί μαζί με το φίλο της στο παλάτι και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Κατερίνα Πλατάκη

Η φιλία

Μια φορά ήταν μια παράξενη κοπέλα, η Νικολέτα. Η Νικολέτα δεν είχε φίλους, ούτε μαμά ούτε μπαμπά. Ήταν ορφανή και τη μεγάλωνε η γιαγιά της. Η γιαγιά της της διάβαζε κάθε βράδυ κι από ένα παραμύθι. Τη μια φορά για ιππότες, την άλλη για ζώα. Όμως μια φορά της διάβασε για τον Ρίκο και τον Όσκαρ και τη μοναδική φιλία τους, που κράτησε για πάντα. Τότε η Νικολέτα κατάλαβε και έκανε μια ευχή. Ευχήθηκε: «Μακάρι να είχα έναν φίλο». Μια μέρα που η Νικολέτα περπάταγε στο πεζοδρόμιο συνάντησε ένα ξένο κορίτσι που το έλεγαν Μαρία. Αυτές οι δύο έγιναν αμέσως φίλες. Πήγαν ταξίδια και έκαναν εκδρομές. Μετά από αυτά η Νικολέτα κατάλαβε ότι η φιλία είναι το πιο πολύτιμο πράγμα στον κόσμο!

Γιάννης Δουράμπεης

Το μακρινό ταξίδι μιας παράξενης κοπέλας

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια παράξενη κοπέλα. Οι άλλες κοπέλες την κοροΐδευαν και έτσι εκείνη ένα βράδυ έκανε μια ευχή. Η ευχή της ήταν να πάει σε μια άλλη χώρα όπου εκεί θα υπήρχαν παράξενες κοπέλες. Το ταξίδι ήταν μακρινό, η κοπέλα πέρασε μέσα από ερήμους, λιβάδια και πολλά άλλα παράξενα και μακρινά μέρη. Μετά από 3 μήνες 17 ημέρες 3 ώρες 32 λεπτά και 49 δευτερόλεπτα έφτασε στον προορισμό της. Τις πρώτες

μέρες ένιωσε πολύ ξένη αλλά σας διαβεβαιώ πως μετά από λίγο καιρό έκανε πολλούς και πολύτιμους φίλους!

Φίλιππος Διδασκάλου

Η πολύτιμη πέτρα της συμφοράς

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα χωριό δίπλα στη θάλασσα που κατοικούταν από ψαράδες. Μια μέρα έφτασε στο χωριό ένας ξένος Ινδιάνος, που είπε στους χωριανούς ότι μπορούσε να τους πραγματοποιήσει μια ευχή. Τότε έκαναν συμβούλιο και αποφάσισαν να ευχηθούν να περάσουν με περισσότερα χρήματα αυτή τη χρονιά. Τότε ο φίλος του Ινδιάνου έφτασε με μια πολύτιμη πέτρα από ένα μεγάλο ταξίδι. Ήταν παράξενος και μια κοπέλα τον πέρασε για σκύλο. Αυτός είπε πως αν σκοτώσουν ένα ζώο με ένα τσεκούρι που θα έφτιαχναν από την πέτρα θα πραγματοποιούταν η ευχή τους. Αυτοί το έκαναν και το χωριό χάθηκε στο χάος και στον όλεθρο. Οπότε έζησαν αυτοί κακά και εμείς καλύτερα!

Μιχάλης Βογιατζής

Η στρίγγλα κοπέλα

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε μια παράξενη κοπέλα που ότι επιθυμούσε το είχε. Μια μέρα ζήτησε να πάει ένα ταξίδι όμως δεν μπόρεσε να το έχει. Τότε θύμωσε και διέλυσε ό,τι είχε και δεν είχε. Ύστερα εμφανίστηκε ένας φίλος και της είπε πως άμα συνεχίσει έτσι δεν θα έχει ξανά ευχές και πολύτιμα ταξίδια. Μετά από λίγο εκείνη τα συμμαζέψε όλα και σκέφτηκε πως άμα γίνει καλύτερη θα ξαναπάει ταξίδι. Τότε αυτός ο φίλος την πήρε και ταξίδεψαν σε όλο τον κόσμο. Σε κάθε ταξίδι αντιμετώπιζαν και κάτι, ένα τέρας, έναν κύκλωπα και ξένους ανθρώπους. Σε κάθε ταξίδι η κοπέλα παραπονιόταν για κάτι, ήταν μικρό το ξενοδοχείο, σκληρό το κρεβάτι, δηλαδή ποτέ δεν περνούσαν καλά. Και τότε αυτός της έδωσε ένα μάθημα: Δεν θα ξαναπάνε ταξίδι ούτε σε 1.000.000 αιώνες!

Γιάννης

Η κοπέλα με το όνειρο

Μια φορά μια κοπέλα είχε ένα όνειρο. Μια μέρα συνάντησε έναν ξένο στο ταξίδι της και τον ρώτησε πόσους φίλους έχει και εκείνος απάντησε 73. Μετά ο ξένος της είπε αν θέλει να γίνει φίλη του και εκείνη είπε ναι. Μετά από λίγο καιρό οι δύο φίλοι ξανασυναντήθηκαν και είπαν τα μυστικά τους. Η κοπέλα είπε ότι έχει ένα όνειρο, να γίνει αστροναύτης. Ο ξένος της είπε ότι αυτός ήθελε να αποκτήσει ένα πολύτιμο κειμήλιο. Τότε και οι δυο τους παραξενεύτηκαν γιατί και τα δύο πράγματα ήταν πολύ δύσκολο να γίνουν. Ένα βράδυ η κοπέλα κοίταξε τον ουρανό, είδε ένα πεφταστέρι και έκανε μια ευχή. Η ευχή της κοπέλας ήταν εκείνη και ο ξένος να αποκτήσουν τα πράγματα που ήθελαν. Τότε το πρωί η κοπέλα ξύπνησε μέσα σε ένα διαστημόπλοιο με τον ξένο και πήγαν μαζί στο φεγγάρι. Έτσι η κοπέλα

έζησε το όνειρό της. Το άλλο πρωί ο ξένος και η κοπέλα απέκτησαν ένα πολύτιμο κειμήλιο. Αυτό το κειμήλιο ήταν φτιαγμένο από χρυσό και πολύχρωμα διαμάντια. Έτσι, πήγε ο καθένας τους στο σπίτι του και έζησαν χαρούμενοι την υπόλοιπη ζωή τους!

Νικόλας Αλεξίου

Η ευχή

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας άντρας ο οποίος ήθελε να πάει στην Πύλο για να δει τι κάνει ο φίλος του. Μόλις έφτασε στην Πύλο πήρε τηλέφωνο το φίλο του για αν του πει πού είναι το σπίτι του. Ο φίλος του δεν απαντούσε και εκείνος ανησύχησε. Πήγε και ρώτησε ξένους αν ήξεραν. Οι ξένοι ήξεραν μόνο ότι πριν από δύο εβδομάδες είχε φύγει και είχε πάει στην Πάρο. Έτσι και εκείνος μάζεψε τα πράγματά του και πήγε στην Πάρο. Μόλις έφτασε στην Πάρο βρήκε μια κοπέλα αλλά βρήκε και τον φίλο του. Μετά από μια εβδομάδα κάτι παράξενο έγινε. Είδε πως είχε στην τσέπη του ένα πολύτιμο βραχιόλι. Ρώτησε την κοπέλα αν το είχε βάλει εκείνη στην τσέπη του και εκείνη του είπε όχι. Τότε ρώτησε το φίλο του, αν το είχε βάλει εκείνος. Ο φίλος του είπε πως το είχε βάλει εκείνος για να το δώσει στη γυναίκα του. Έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Κωνσταντίνα Μαραγκού

Ο φτωχός ψαράς

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένας ψαράς που είχε για φίλο του ένα βάτραχο, ο οποίος τον βοηθούσε να ρίχνει τα δίχτυα του. Αλλά έπιανε συνέχεια σκουπίδια όπως μπάλες, δαχτυλίδια και πολλά άλλα. Μια μέρα πήγε στη θάλασσα να κολυμπήσει και τότε εμφανίστηκε ένα ψάρι από το πουθενά. Ευτυχώς ο ψαράς είχε πάρει μαζί του το καλάμι του και έτσι έπιασε το μεγάλο ψάρι. Το πούλησε στην αγορά, έβγαλε πολλά λεφτά και παντρεύτηκε μια ωραία γυναίκα!

Αλέξανδρος Β.

Ο επικίνδυνος ξένος

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα απομονωμένο και μικρό χωριό ζούσαν πολλές οικογένειες ευτυχισμένες. Μια μέρα ένας άνθρωπος έφτασε στο χωριό. Όλοι κατάλαβαν ότι ήταν ξένος. Ο σοφότερος του χωριού προσπάθησε να συνεννοηθεί και είπε στους υπόλοιπους κατοίκους ότι ήταν Άγγλος και ότι ήθελε να μείνει στο χωριό. Ο ξένος δεν είχε έρθει για καλό σκοπό. Η νύχτα πλησίαζε. Μόλις έκλεισαν όλα τα φώτα έβαλε φωτιά στο σπίτι του δημάρχου αλλά ευτυχώς ο δήμαρχος με την οικογένειά του δεν ήταν μέσα. Ο ξένος έκαψε το σπίτι του δημάρχου γιατί ήθελε να πάρει έναν πολύτιμο θησαυρό. Οι καμπάνες χτυπούσαν και όλοι οι χωριανοί μαζεύτηκαν στην εκκλησία και έστησαν μια παγίδα στον ξένο. Ο ξένος μόλις πήρε τον πολύτιμο θησαυρό και πήγε να φύγει πιάστηκε στην παγίδα

των χωρικών και εγκλωβίστηκε. Τον πήγαν στην αστυνομία. Έτσι ο ξένος μπήκε φυλακή, ο δήμαρχος έχτισε ένα καλύτερο σπίτι από το παλιό και έζησαν όλοι καλά!

Βασιλία Χασιώτη

Ο τρελός χάρτης

Μια ηλιόλουστη μέρα μια όμορφη κοπέλα αποφάσισε να κάνει ένα ταξίδι, ένα ταξίδι μακρινό! Οι γονείς της όμως δεν την άφηναν! Εκείνη τότε είπε στο φίλο της να το κάνουν κρυφά. Ο φίλος της τής είπε πως δεν είναι σωστό να φύγουν ταξίδι κρυφά! Ο πατέρας της που ήταν ξένος ήξερε καλά όλα τα μέρη του κόσμου και τα θεωρούσε επικίνδυνα. Έτσι δεν μπορούσε να του πει τίποτα. Πιο παλιά ο πατέρας της τής είχε πει πως είχε έναν πολύτιμο χάρτη, ο οποίος μιλούσε σε όποιον τον κοιτούσε για πολύ ώρα και ήταν καλός άνθρωπος. Του έλεγε να κάνει μια ευχή. Οπότε μια φορά που έλειπαν οι γονείς της πήγε στο δωμάτιό τους και αφού έψαξε για πολύ ώρα βρήκε το χάρτη. Έκανε αμέσως ό,τι της είχε πει ο πατέρας της. Μετά από ώρες ο χάρτης της μίλησε και της είπε να κάνει μια ευχή. Εκείνη ευχήθηκε να πάει το μακρινό ταξίδι. Την επόμενη μέρα κιόλας η ευχή της πραγματοποιήθηκε και πήγε αυτό το ταξίδι. Οι γονείς της ανησύχησαν αλλά όταν γύρισε και τους διηγήθηκε όλη την ιστορία κατάλαβαν το λάθος τους και ζήτησαν συγγνώμη. Έζησαν λοιπόν κάποιοι ωραία, κάποιοι άλλοι πιο ωραία και εμείς πιο ωραία από όλους!

Μπέττυ Άννα Στρατή

Ο ξένος και οι ζημιές του

Τη νύχτα της Ανάστασης χτυπούσαν δυνατά οι καμπάνες. Ξαφνικά, την ώρα που λέγαμε το «Χριστός Ανέστη» εμφανίστηκε μπροστά μας ένας ξένος άνθρωπος. Ο οποίος δεν ήταν καθόλου σοβαρός. Το λέω αυτό γιατί αυτός ο άνθρωπος έβριζε έξω από την Εκκλησία συνεχώς. Εκτός όμως από αυτές τις γελοιότητες έκανε και πολύ επικίνδυνα πράγματα. Για παράδειγμα, όταν έψελνε ο παπάς αυτός πήγε πίσω από την εκκλησία, έριξε πυροτεχνήματα και άναψε επίτηδες φωτιά για να αναστατώσει όλους τους ανθρώπους. Νόμιζε αυτός ότι όλοι οι άλλοι άνθρωποι ήταν χαζοί και μόνο εκείνος ήταν έξυπνος. Λάθος του όμως γιατί αυτός πιάστηκε στην παγίδα. Μόλις τον άφησαν ελεύθερο έφυγε γρήγορα για το σπίτι του να πάρει από τον μεγάλο του θησαυρό άλλα πιο επικίνδυνα αντικείμενα για να ξανακάνει τις ζημιές του!

Εύα Σαλίβερου

Μια τρελή επιθυμία

Μια μέρα μου ήρθε μια τρελή επιθυμία να προσφέρω δώρα σε όλα τα άπορα παιδιά της γειτονιάς μου. Έτσι λοιπόν πήρα το δρόμο που θα με οδηγούσε στο εμπορικό κέντρο. Πήγα σε ένα κατάστημα με ρούχα και γέμισα δέκα μεγάλες σακούλες. Στο ταμείο είχε πολύ

κόσμο μα όταν τους είπα πως αυτά τα ρούχα ήταν για φιλανθρωπικό σκοπό με άφησαν να περάσω πρώτος. Όταν έφτασα στη γειτονιά μου και μοίρασα τα ρούχα μου ήρθε άλλη μια επιθυμία, να μάθω στα παιδιά αυτά λίγα γράμματα. Όταν λοιπόν άρχισα να τους μαθαίνω ένα παιδί μου είπε ότι δεν του άρεσαν και μου μίλησε με πολύ σκληρά λόγια. Εγώ του είπα ότι ήταν δική του επιλογή το αν θα μάθει γράμματα για να μην τον εκμεταλλεύονται στη ζωή του ή αν δεν θα μάθει και θα τον κοροϊδεύουν και θα τον εκμεταλλεύονται. Από τότε άρχισε να παρακολουθεί το μάθημά μου σαν να ήταν το πολυτιμότερο πράγμα στη ζωή του!

Χάρης Μαραγκός

Ο νέος κόσμος

Μια νύχτα κρύα και σιωπηλή ξεκίνησα για ένα νέο κόσμο μιας και όλα σε αυτή την πόλη είχαν καταστραφεί. Μόλις έφτασα οι καμπάνες χτύπησαν και όλοι άρχισαν να τρέχουν χωρίς σταματημό. Εγώ επειδή ήμουν ξένη δεν κατάλαβα πως όταν χτυπάνε οι καμπάνες σημαίνει ότι έχει πιάσει φωτιά και συνέχισα μέχρι να βρω ένα σπιτάκι να μείνω. Καθώς περπατούσα παρασύρθηκα από ένα πολύ γλυκό σκυλάκι που βρισκόταν στον απέναντι δρόμο. Πέρασα γρήγορα απέναντι αν και ξέρω ότι ήταν επικίνδυνο αλλά ήταν τόσο όμορφο το σκυλάκι που με έκανε να τρέξω κοντά του. Μόλις με είδε από τη χαρά του άρχισε να τρέχει και εγώ έτσι όπως το ακολουθούσα έπεσα σε μια παγίδα. Κολυμπούσα επί ώρες μέχρι που έφτασα στον πάτο της θάλασσας. Εκεί συνάντησα όλες τις Θεές του Ολύμπου. Ένωσα φανταστικά, με αντιμετώπιζαν σα Θεά και με στόλιζαν σαν να ήμουν νύφη. Όλα έμοιαζαν ψεύτικα. Στο τέλος τους είπα πως έπρεπε να φύγω γιατί είχα αρκετό ψάξιμο ακόμη. Τότε μου αποκάλυψαν το δώρο που θα μου έκαναν για αυτή την επίσκεψη. Έναν θησαυρό! Τα μάτια μου άστραψαν και έτρεξα να τον δω. Εκτός από χρυσάφι, χρήματα, ρούχα και όλα τα σχετικά είχε και ένα φακελάκι που με παρακάλεσαν να το ανοίξω σιγά σιγά για να μην τρομάξω το τζίνι που είχε μέσα. Το έκανα και τότε το τζίνι πολύ ευγενικά μου ζήτησε να του πω τρεις ευχές που θα ήθελα να μου πραγματοποιήσει. Η πρώτη ήταν να βρω ένα ωραίο πριγκιπόπουλο, η δεύτερη να έχει ένα λευκό άλογο και η Τρίτη να κάνουμε συνέχεια ταξίδια. Μέχρι να κλείσω και να ανοίξω τα μάτια μου όλα είχαν πραγματοποιηθεί. Έτσι με το νέο μου σύντροφο μείναμε όλη τη νύχτα στο παλάτι των Θεών γλεντώντας. Την επόμενη μέρα μαζί με το άλογό μας ξεκινήσαμε για το Παρίσι!

Βίβιαν Σταυριδάκη

Ο ξένος

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα απομακρυσμένο νησί. Σε αυτό το νησί έλεγε ο Ευριπίδης ότι υπήρχε ένας θησαυρός, που όποιος κατάφερνε να τον βρει θα γινόταν πάμπλουτος. Άλλοι πάλι έλεγαν ότι για να καταφέρεις να βρεις το θησαυρό ήταν πολύ δύσκολο γιατί έπρεπε να περάσεις από τις γιγαντιαίες καμπάνες, από το σπήλαιο της φωτιάς και άλλες παγίδες. Συνέχεια στο νησί πήγαιναν πολύ γενναίοι άντρες που έμπαιναν σε σπηλιές, έσκαβαν τρύπες στο έδαφος αλλά δεν έβρισκαν τίποτα. Μια μέρα ήρθε ένας ξένος στο νησί

και όλοι παραξευτηθηκαν που τον ειδαν. Κάποιος ντόπιος τον ρώτησε τι γύρευε. Εκείνος είπε ότι ήρθε για να βρει το θησαυρό. Τότε ο ντόπιος του είπε ότι δεν είχε καμιά πιθανότητα να τον βρει. Ο ξένος δεν απάντησε και τον προσπέρασε. Πήγε σε ένα μέρος που πίστευε ότι ήταν ο θησαυρός και άρχισε να σκάβει. Μέρα νύχτα έσκαβε. Μια νύχτα βγήκε έξω μια γριούλα και του είπε πως είναι επικίνδυνο να σκάβει τη νύχτα. Όμως ο ξένος δεν απάντησε και συνέχισε να σκάβει. Την ίδια νύχτα καθώς έσκαβε έπεσε μέσα σε μια τρύπα και είδε μπροστά του ένα σπήλαιο. Μέσα από το σπήλαιο έβγαιναν φωτιές . Παρατήρησε τότε γύρω του και είδε μια στολή που πάνω της έπεφτε νερό. Την φόρεσε και έτσι κατάφερε να περάσει μέσα από τις φωτιές. Μετά με τέλεια ισορροπία κατάφερε να περάσει πάνω από τις καμπάνες και να φτάσει στον θησαυρό. Τον άνοιξε και δεν είδε τίποτε άλλο παρά ένα χαρτί που έλεγε πως αν σεβόσουν τους ανθρώπους που προσπέρασες τώρα θα γινόσουν πλούσιος!

Γιώργος Ανέστης

Ο έξυπνος ξένος που έγινε γνωστός

Ήταν νύχτα και καθώς οι καμπάνες χτυπούσαν μεσάνυχτα, εγώ κοιτούσα το πανέμορφο δάσος από το παράθυρο. Καθώς το κοιτούσα είδα καπνούς να βγαίνουν από το ξέφωτο. Μετά από λίγο οι φλόγες φούντωσαν και ξέσπασε φωτιά. Αμέσως εγώ έτρεξα μες στη νύχτα προς το δάσος. Μπορεί ο δρόμος να ήταν μακρύς ή μικρό, μπορεί να ήταν εύκολος ή δύσκολος, πάντως εγώ έφτασα και συνάντησα εκεί έναν ξένο και μεγάλο σε ηλικία άντρα. Τον ρώτησα αν είδε τη φωτιά και μου είπε πως αυτός την άναψε. Εγώ ξαφνιασμένη τον ρώτησα γιατί. Αυτός μου απάντησε πως σε εκείνο το ξέφωτο υπήρχε ένας πολύτιμος θησαυρός που ήθελε να τον καταστρέψει. Προτού προλάβω να τον ρωτήσω γιατί εκείνος μου είπε πως αν δεν τον κατέστρεφε τότε όποιος τον έβρισκε θα έπεφτε σε μια μεγάλη ή μικρή παγίδα, επικίνδυνη ή ακίνδυνη, κανείς δεν ήξερε. Τότε εγώ του είπα πως αν ήταν όντως επικίνδυνος καλά έκανε μα αν δεν ήταν τόσο επικίνδυνος θα μπορούσε ένας έξυπνος άνθρωπος να βγει από την παγίδα με έναν περιέργο ή έναν συνηθισμένο τρόπο και να πάρει το θησαυρό που μπορεί να τον έκανε διάσημο ή και όχι. Αλλά ήταν ήδη πολύ αργά για αυτό. Γύρισα λοιπόν σπίτι και ονειρεύτηκα το θησαυρό. Το πρωί ακούστηκε στην τηλεόραση πως η φωτιά ήταν πολύ επικίνδυνη αλλά με τη βοήθεια ενός έξυπνου ανθρώπου κατάφεραν αν τη σβήσουν. Επίσης, βρήκαν και μερικά χρυσά νομίσματα. Κοίταξα καλά τον έξυπνο άνθρωπο και είδα ότι ήταν ο ξένος που είχα γνωρίσει και πως πια ήταν γνωστός και δημοφιλής όπως ακριβώς του είχα πει! Βγήκα μια βόλτα και κοιτάζοντας τον ουρανό συνειδητοποίησα πως ο ξένος το είχε κάνει επίτηδες για να γίνει γνωστός. Αφού μόνο αυτός ήξερε για το θησαυρό. Όλα αυτά που μου είχε πει ήταν μόνο ψέματα για να με πάρει με το μέρος του. Και αφού αυτός νομίζει ότι είναι έξυπνος τότε εγώ είμαι εξυπνότερη και μπορεί να πιάστηκα κορόιδο μα όχι για πολύ. Τέλος πάντων αυτός θα χάσει το χρόνο του παίζοντας θέατρο σε όλο τον κόσμο ενώ θα μπορούσε να κάνει κάτι πιο χρήσιμο. Ούτως ή άλλως θα μαθευτεί πως ο θησαυρός είναι απλά κάτι καμένα χαρτίνα νομίσματα. Έτσι είναι η ζωή! Πόσο τον λυπάμαι (καθόλου). Καλά να πάθει. Το αξίζει!

Ίρις Ασημακοπούλου

Ο δρόμος της αγάπης

Ήταν κάποτε ένα πριγκιπόπουλο που αν και τα είχε όλα είχε μια τεράστια επιθυμία. Ήθελε να ξεφύγει από τα αυστηρά όρια του πατέρα του. Ήθελε να ξυπνήσει ένα πρωί και να χαράξει το δικό του δρόμο, τη δική του πορεία, να νιώσει για μια φορά την απόλυτη ελευθερία. Ήθελε να γνωρίσει ξένους ανθρώπους και άλλους πολιτισμούς, να ταξιδέψει σε άλλες χώρες. Το μεγάλο του πρόβλημα όμως ήταν πως δεν μπορούσε με τίποτα να γλιτώσει από την αυστηρότητα και την πίεση του πατέρα του. Βέβαια και ο πατέρας του είχε κάποιο δίκιο. Από τότε που πέθανε η γυναίκα του αναγκάστηκε να αναλάβει μόνος του το δύσκολο έργο της διαπαιδαγώγησης του γιου του. Αυτό τον έκανε με τα χρόνια υπερπροστατευτικό και περίεργο με αποτέλεσμα να απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τον αγαπημένο του διάδοχο, χωρίς καν να το αντιλαμβάνεται. Μια μέρα, λοιπόν, καθώς ο πρίγκιπας έκανε τον καθιερωμένο περίπατό του στην πόλη αντίκρισε μια πανέμορφη κοπέλα, περίπου στην ηλικία του και αμέσως την ερωτεύτηκε. Αποφάσισε λοιπόν να ανακοινώσει την απόφασή του στον πατέρα του και την επόμενη κιόλας μέρα πήγε να ζητήσει το χέρι της κοπέλας. Δυστυχώς, εκείνη δεν ήταν στο σπίτι της και έτσι περίμενε να γυρίσει. Αφού πέρασαν αρκετές ώρες και η κοπέλα δεν είχε εμφανιστεί, ο πρίγκιπας ανησύχησε και έφυγε κρυφά τα μεσάνυχτα από το παλάτι για να την αναζητήσει. Έψαχνε όλη τη νύχτα και όλη τη μέρα ώσπου τελικά την είδε δεμένη σε μια κολόνα στη μέση της ερήμου. Αφού την έλυσε και την περιποιήθηκε εκείνη του εξήγησε πως ένας σκληρός άντρας την είχε παγιδεύσει και της είχε πάρει το πολύτιμο κολιέ της, φτιαγμένο από μοναδικούς λίθους. Του είπε ακόμη πως εκείνος ο κακός άντρας είχε φύγει προς την κοντινότερη πόλη με σκοπό να πουλήσει αυτό το κολιέ. Το βασιλόπουλο της ζήτησε να τον παντρευτεί και να ξεκινήσουν μια καινούρια ζωή μαζί, γεμάτη περιπέτειες και εκπλήξεις. Εκείνη δέχτηκε αμέσως και έτσι ξεκίνησαν μαζί ένα ταξίδι με μόνο οδηγό την αγάπη τους. Έτσι, έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Νικηφόρος Στρατής.